

лентіе, и умылъ нозѣ-тѣ на ученици-тѣ си, като имъ заповѣдалъ при това да правятъ и тѣ сѫщо-то единъ другиму. Съобразно съ думи-тѣ на евангеліе то архіерей съблича горнѣ-тѣ си одежда, тѣй що-то остава само въ подризника, поручитѣ, пояса и епитрахиля, а препасва ся съ лентіона (престилка) и наченва да мые нозѣ-тѣ на сѣдящи-тѣ священници. При умываніе-то архіерей колѣничи съ едно-то си колѣно, полива водѣ на ногѣ-тѣ на сѣкиму три пѣти, а слѣдъ това ѿ избрѣсва съ лентіона. Онзи, кому-то архіерей умива ногѣ-тѣ, цѣлува на архіерей коронѣ-тѣ и рѣкъ; а архіерей му цѣлува само рѣкъ-тѣ. При умываніе-то нозѣ-тѣ на сѣдящи-тѣ священници, архіерей наченва отъ крайнага на лѣвѣ-тѣ си странж, кой-то обыкновенно изображава Ап. Петра. Този послѣдній-тѣ става отъ мѣсто-то си и казва: Господи Ты ли мои ұмышши нозѣ? — архіерей отговаря: еже Язъ творю, ти нѣвѣси нынѣ, раздѣлишши же посихъ. — Священника казва: нѣ ұмышши ногѣ мою во вѣки. — Архіерей отговаря: аще нѣ ұмыю тебѣ ненимаши части со мною. — Священника казва: не нозѣ мои токмо, но и ѹщѣ и гла-вѣ. — Архіераятъ отговаря: измивенный нетребуетъ, токмо нозѣ ұмыти; есть бо всѣ чистъ, и вы чисти есте, и не вси, и умыва нозѣ-тѣ на священника. Подирь това архіерей отива на мѣсто-то си, распасва лентіона и ся облича отново. Евангеліе-то, кое-то протодіакона продължава още да чете, архіерей свѣршва самичѣкъ съ слѣдующи-тѣ слова: образъ дахъ камъ, да такоже Язъ сотворихъ и ви творите. Слѣдъ това архіерей си влѣзва въ олтаря и литургія-та ся завѣршва съ обыкновеный-тѣ отпустъ.

§ 107. **Богослуженіе въ великий-тѣ петъѧ.** Всичко-то Богослуженіе въ великий-тѣ петъѧ е посвяено на благоговѣйно и трогателно вѣспоминаніе за спасителны-тѣ страсти на Богочеловѣка. Подобно на